

Dosarul nr. 3ra-198/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: O. Melniciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Palanciuc, A. Malîi, V. Clima)

ÎNCHEIERE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Anastasia Poițan împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturilor, efectuarea recalculului facturilor fiscale și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 07 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La data de 26 iulie 2016, Anastasia Poițan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturilor, efectuarea recalculului facturilor fiscale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că prin contractul nr. 16100204 privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate, încheiat la 01 iulie 2014 cu SA „Apă-Canal Chișinău”, furnizorul s-a obligat să furnizeze apă potabilă consumatorului, iar consumatorul s-a obligat să achite lunar, integral, facturile de plată emise, în termenele stabilite, conform tarifelor în vigoare.

A indicat că la 07 iulie 2016, a recepționat factura SP nr. 7577836 din 07 iulie 2016 pentru serviciile prestate și canalizare, cu calculul efectuat pentru luna mai în sumă de 21 560,50 de lei.

A menționat că nu este de acord cu suma înaintată spre plată și consideră că datoria acumulată este una abuzivă, care încalcă în mod nejustificat și neîntemeiat drepturile consumatorului de bună credință.

Reclamanta a susținut că la 27 aprilie 2016, a depistat o scurgere de apă de la fântâna aflată în proprietatea sa pe str. XXXXX și imediat, a anunțat dispeceratul furnizorului despre incidentul produs. La fața locului s-a prezentat specialistul SA „Apă-Canal Chișinău” și fără a lua careva măsuri în vederea debransării de la rețelele de apă în scopul evitării scurgerii apei, a anunțat-o verbal că acest sistem de aprovizionare cu apă se află la balanța primăriei și fără a întocmi careva acte de constatare și a oferi o soluție în vederea remedierii și evitării în continuare a scurgerii apei, s-a îndepărtat de la locul producerii incidentului.

A afirmat că ulterior, la 29 aprilie 2016, a înregistrat o petiție la SA „Apă-Canal Chișinău” în vederea informării furnizorului despre incidentul care a avut loc pe XXXXX. Contrar pct. 3.2.2 al contractului nr. 16100204, potrivit căruia furnizorul are dreptul să sisteze fără preaviz, serviciile de alimentare cu apă și canalizare, în caz de depistare a scurgerilor de apă la rețelele consumatorului, pârâta cu rea-credință, aflându-se la fața locului, nu a sistat serviciile de alimentare cu apă și în mod intenționat a omis evitarea scurgerii apei.

A menționat că la 16 mai 2016, reprezentantul pârâtei s-a prezentat la locul incidentului și a întocmit actul de inspectare a evidenței și folosirii apei, adică cu aproximativ 20 de zile întârziere din momentul producerii incidentului și anunțării despre acesta, timp în care reclamanta a remediat starea de avariere singură din contul său.

Anastasia Poițan a relatat că la data remedierii stării de avariere, indicii contorului arătau un consum de apă de 02730 m³, cu indicarea în actul de inspectare că ventilul după contor este deteriorat, lipsind partea de sus și este o gaură de 0,5 mm, fiind o scurgere după contor.

La 19 mai 2016, reclamanta a înregistrat la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică o petiție, prin intermediul căreia și-a manifestat dezacordul cu factura emisă de SA „Apă-Canal Chișinău” ca urmare a scurgerii de apă produsă de instalațiile interne de apă, iar prin procesul-verbal nr. 17 din 28 iunie 2016, s-a constatat întocmirea cu întârziere a actului privind constatarea scurgerii și omisiunea operatorului de a sista serviciile de alimentare cu apă la momentul constatării locului scurgerii, cauzând un prejudiciu material consumatorului în mărime de 21 552,44 lei.

A susținut că la 01 iulie 2016 și 18 iulie 2016, a depus contestație la SA „Apă-Canal Chișinău” prin care și-a exprimat dezacordul cu calculul prezentat în factura SP nr. 7495099 din 08 iunie 2016 și factura SP nr. 7577836 din 07 iulie 2016, însă, prin răspunsul furnizorului, cererile prelabile au fost respinse.

A indicat că, fiind consumator de bună-credință, și-a onorat obligațiile contractuale față de furnizor, iar contorul și rețeaua de alimentare cu apă aflate în gestiunea sa, sunt instalate în anul 2014, fapt ce înlătură argumentul pârâtului că ar fi uzate.

A solicitat anularea facturilor SP nr. 7495099 din 08 iunie 2016 și SP nr. 7577836 din 07 iulie 2016, cu recalcularea facturii fiscale cu privire la prestarea serviciilor de apă și canalizare ținând cont de volumul mediu lunar pe ultimele 3 luni înaintea producerii incidentului și încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtei.

La data de 09 noiembrie 2016, Anastasia Poițan a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând inclusiv și declararea nulă a actelor/proceselor-verbale întocmite la fața locului la 21 septembrie 2016.

A invocat că pârâtul a început din data de 07 septembrie 2016 să o intimideze prin multiple apeluri telefonice și venirea inopinată la fața locului la 21 septembrie 2016. Astfel, în răspunsul nr. 1200/14124 din 28 septembrie 2016, SA „Apă-Canal Chișinău” a menționat că la ieșirea repetată a reprezentantului la 20 și 21 septembrie 2016, pentru citirea indicațiilor contorului de apă, dânsa nu i-ar fi acordat acces liber personalului operatorului, ceea ce este o minciună.

Prin hotărârea din 07 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă acțiunea depusă de Anastasia Poițan, ca nefondată.

Instanța de fond a constatat că reieșind din prevederile art. 17 lit. c) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, pct. 65 lit. c) din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare și pct. 97 din Regulamentul privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și canalizare, consumatorul este obligat să exploateze și să întrețină instalațiile proprii în conformitate cu cerințele instrucțiunilor și prevederile normativelor în vigoare.

Prin urmare, prima instanță a conchis că acțiunile furnizorului sunt legale, or, sistarea apei din strada respectivă i-ar fi lipsit de servicii pe ceilalți consumatori, iar Anastasia Poițan nu a fost dispusă să înlăture scurgerea la rețelele care îi aparțin, cu atât mai mult că apeductul stradal la care este bransat imobilul ultimei nu se află în gestiunea SA „Apă-Canal Chișinău”.

Totodată, instanța de judecată a reținut că Anastasia Poițan a fost prezentă la întocmirea actelor inspectării stării de evidență și folosirii apei din 16 mai 2016 și a semnat pentru faptul că a primit un exemplar al actului, însă nu a indicat nicio obiecție, iar reprezentantul furnizorului a constatat și consemnat în actul întocmit scurgerea la instalațiile interne de apă, produsă din cauza ventilului deteriorat, montat după ieșirea contorului de apă instalat în căminul de debranșare și la acel moment datele echipamentului de măsurare indicau un volum de 02730 m³.

Prin decizia din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 07 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Anastasia Poițan a fost admisă parțial. Au fost anulate facturile SP nr. 7495099 din 08 iunie 2016 și SP nr. 7577836 din 07 iulie 2016 și au fost încasate de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul Anastasiei Poițan cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea expertizei la Centrul Național de Expertize Judiciare în sumă de 3150 de lei, la Centrul de Expertize „Cexin” în sumă de 780 de lei și cheltuielile suportate pentru demontarea robinetului în sumă de 754,22 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la solicitarea reclamantei, în speță a fost ordonată efectuarea a două expertize. Astfel, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 126 din 16 martie 2017, întocmit de Centrul de Expertize Independente, s-a constatat că pe piesele contorului nr. 58646-13, instalat pe adresa XXXXX, consumator

Anastasia Poițan, deteriorări mecanice, urme de uzură de la lovituri hidraulice și presiunii înalte, nu s-au depistat.

În continuare, prin raportul de expertiză judiciară nr. 1052-1055 din 18 iunie 2019, întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, se confirmă că, corpul robinetului și corpul organului de închidere (segmentul sferic) al robinetului de branșare din punctul de delimitare din fântâna de branșare de pe adresa XXXXX, sunt executate din alamă cu mangan, plumb, fier, staniu, aluminiu, nichel. Mânerul de tip fluture al robinetului nominalizat este executat din metal în bază de aluminiu cu adaos de siliciu și magneziu. Tija de acționare a organului de închidere (segmentul sferic) al robinetului nominalizat este executată din oțel. La starea prezentării spre examinare, semne materiale, care să ateste faptul supunerii robinetului de branșare din punctul de delimitare din fântâna de branșare unor acțiuni mecanice din exterior sub formă de lovituri cu obiecte contondente sau alte obiecte nu sunt prezente.

Instanța de apel a remarcat că precizarea respectivă s-a făcut în condițiile în care Anastasia Poițan a susținut că, a fost imposibilă scurgerea unei cantități atât de mare de apă prin gaura depistată în branșamentul amplasat la locul de consum din XXXXX.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a stabilit că normele legale pun în sarcina consumatorului obligația de a exploata și întreținere în stare bună instalațiile interne de apă, dar și de a remedia la timp avariile și scurgerile de apă de la rețelele proprii. Cum urmează din înscrisurile cauzei, Anastasia Poițan și-a executat cu bună-credință obligația de a exploata și întreține în stare bună instalațiile interne de apă, iar atunci când a depistat o scurgere la rețeaua proprie, aceasta a anunțat furnizorul despre scurgere și a solicitat intervenția acestuia pentru a înlătura deficiențele. Contrar acestora, furnizorul de apă – SA „Apă-Canal Chișinău”, ignorând cu desăvârșire clauzele contractului încheiat cu consumatorul și anume pct. 3.2.2 din contract, nu a intervenit la timp pentru a sista livrarea apei, dar nici nu a sistat serviciile de alimentare cu apă atunci când a constatat scurgerea de apă în căminul de branșare ce aparține consumatorului.

Instanța de apel a conchis că admiterea acestor încălcări de către furnizor, se confirmă atât prin răspunsul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică din 11 iulie 2016, cât și prin extrasul din procesul-verbal nr. 17 din 28 iunie 2016 al ședinței de lucru la ANRE „cu privire la dezacordul consumatorului casnic cu volumul de apă înaintat spre plată de către operatorul societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, urmare scurgerii de apă produse la rețelele consumatorului, din conținutul căruia rezultă că, Agenția a constatat că SA „Apă-Canal Chișinău” nu a întocmit Actul privind constatarea scurgerii la data de 27 aprilie 2016, în momentul inspectării locului de consum, fiind atenționat furnizorul că nu a ținut cont de pct. 3.2.2. din contractul nr. 161 încheiat cu consumatorul, în rezultat nu a sistat serviciile de alimentare cu apă atunci când a constatat scurgerea de apă în căminul de branșare ce aparține consumatorului, măsură prin care scurgerea putea fi parțial evitată.

În consecință, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat asupra necesității anulării facturilor, în condițiile în care scurgerea unui volum atât de mare de apă, s-a datorat inacțiunilor reprezentanților furnizorului de apă, care, nu au reacționat prompt la

solicitările consumatorului și nu au sistat serviciile de alimentare cu apă la momentul depistării inițiale a scurgerii, adică la 27 aprilie 2016.

Totodată, instanța de apel a considerat că este neîntemeiată cerința reclamantei cu privire la recalcularea facturii fiscale cu privire la prestarea serviciilor de apă și canalizare ținând cont de volumul mediu lunar pe ultimele 3 luni înaintea producerii incidentului, așa cum ultima nu a indicat nicio normă legală sau clauză contractuală, care ar justifica temeinicia cerinței respective. Nefondate sunt și cerințele cu privire la anularea actelor / proceselor-verbale întocmite la fața locului la 21 septembrie 2016, în condițiile în care, reclamanta nu a identificat niciun temei de drept în susținerea acestor pretenții.

La data de 11 decembrie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 07 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea și netemeinicia instanței de apel.

A indicat că actul de control din 16 mai 2016, întocmit de către reprezentanții operatorului în prezența intimitei, atestă faptul că contorul de tip „Maddalena” DN-15 mm a înregistrat un volum de apă în mărime de 2674 m³, deoarece scurgerea a avut loc la ventilul deteriorat montat la instalațiile interne de apă, după ieșirea din contorul de apă, în căminul de branșare, amplasat pe teritoriul intimitei. Prin urmare, volumul de apă în mărime de 2674 m³, pentru perioada 18 aprilie 2016 - 16 mai 2016 s-a determinat în baza indicațiilor contorului de apă, fiind expus spre plată în factura SP 7495099 din 08 iunie 2016 în sumă de 21 552,44 de lei.

Consideră că instanța de apel a apreciat subiectiv și unilateral probele administrate, a aplicat și interpretat eronat normele de drept material. Or, SA „Apă-Canal Chișinău” a demonstrat prin probe pertinente că obligația de exploatare și întreținere în stare bună a rețelelor, instalațiilor și construcțiilor accesorii de alimentare cu apă și de canalizare aflate în gestiunea sa, de remediere la timp a avariilor și scurgerilor de apă de la rețelele proprii, îi revine intimitei Anastasia Poițan și nu operatorului de servicii. Aceste obligații sunt prevăzute expres în art. 17 lit. c) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 și pct. 65 lit. c) din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015.

A susținut că pct. 3.2.2 din contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate, stabilește un drept al furnizorului și nu o obligație de a sista serviciile de alimentare cu apă și canalizare, în caz de depistare a scurgerii de apă.

A menționat că apeductul stradal cu D-50 mm, la care este branșat imobilul intimitei, nu se află în gestiunea SA „Apă-Canal Chișinău”, iar costurile de operare a rețelei de apeduct ce aparține intimitei nu sunt prevăzute în tarifele de alimentare cu apă, respectiv întreținerea și exploatarea rețelei de apă este obligația directă a Anastasiei Poițan conform pct. 4.1.8 din contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate.

Recurenta a afirmat că instanța de apel nejustificat a încasat cheltuielile de judecată

pentru efectuarea expertizelor, or, nu a fost stabilită existența raportului de cauzalitate între faptă și prejudiciu, precum nici vinovăția SA „Apă-Canal Chișinău” la deteriorarea ventilului după contorul de tip „Maddalena” instalat în proprietatea intimă și din care cauză a avut loc scurgerea.

La data de 19 decembrie 2019, cererea de recurs a fost notificată intimă Anastasia Poițan (f.d. 206, 208, volumul II), cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 02 ianuarie 2020 Anastasia Poițan a depus referință, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentei SA „Apă-Canal Chișinău” la data de 29 noiembrie 2019 conform semnăturii pe avizul de recepție (f.d. 197, volumul II).

Astfel, recursul motivat depus la 11 decembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv

și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic